எங்கேயோ செல்கின்றேன்

பல்லவி: எங்கேயோ செல்கின்றேன்

திசை தெரியவில்லை

ஏதேதோ செய்கின்றேன்

ஏதும் புரியவில்லை

கண்கள் பார்ப்பதில்லை

உள்ளம் கேட்பதில்லை

மனமேனோ உணர்வதில்லை

அது ஏனோ புரிவதில்லை

கோரஸ் : பார்க்க முடிவதில்லை உன்னை இவ்வுலகில்

கேட்க முடிவதில்லை தேற்றும் உன் குரலை

காக்க முடிவதில்லை உன் அன்பை

என் உள்ளில்

ஏற்க முடிவதில்லை–

ஏனோ ஏதோ செய்கின்றேன்

சரணம்: ஒUகுழந்தையின் கண்ணால் உலகத்தை

– பார்க்க முடிவதில்லை

(நான்) ஒUகுழந்தையின் காதால் இவ்வுலகை

கேட்க முடிவதில்லை

பார்ப்பதும், கேட்பதும் – ஏதும் சரியில்லை

(நான்) சொல்வதும், செய்வதும்

– உண்மையில்லை

நான் ஏன் பிறந்துவிட்டேன்

அவன் ஏன் இறந்துவிட்டான்

நான் ஏன் நிலைத்துவிட்டேன்

அவன் ஏன் அழிந்துவிட்டான்

கோரஸ் : பார்க்க முடிவதில்லை – உன்னை இவ்வுலகில்

கேட்கமுடிவதில்லை – தேற்றும் உன் குரலை வாழ முடிவதில்லை – நீ சொன்னதின் படி சேர முடிவதில்லை – நான் தேடும் நிம்மதி

சரணம்: சமவாசியாகவே இவ்வுலகம் என்னை ஏற்பதில்லை பரதேசியாகவே உலகில் நான் வாழமுடிவதில்லை எழுகிறேன், விழுகிறேன் நிற்பதேயில்லை (நான்) பறக்கிறேன், வீழ்கிறேன் முடிவேயில்லை

> நான் ஏன் பிறந்துவிட்டேன் அவன் ஏன் இறந்துவிட்டான் நான் ஏன் நிலைத்துவிட்டேன் அவன் ஏன் அழிந்துவிட்டான்

கோரஸ் : உண்மை புரிந்துகொண்டேன் நீ இவ்வுலகில் இல்லை உன்னை அறிந்துகொண்டேன் நானும் இவ்வுலகில் இல்லை உண்மை புரிந்துகொண்டேன் நீதான் என் ஒரே பலி உன்னைத் தெரிந்துக்கொண்டேன்

நீ தான் என் ஒரே வழி